

خاطرات محمود فروغی

- خاطرات محمود فروغی (فرزند محمد علی فروغی و سفیر سابق ایران در آمریکا)
- به کوشش: حبیب لا جوردی
- ناشر: کتاب نادر، تهران، چاپ اول، خرداد ۱۳۸۳، ۳۲۳ ص، ۲۶۰۰۰ ریال، شابک ۹۶۴_۷۳۵۹_۳۲_۲

خاطرات محمود فروغی، کتاب دیگری از «طرح تاریخ شفاهی ایران» است که از سوی مرکز مطالعات خاورمیانه دانشگاه هاروارد و به کوشش دکتر حبیب لا جوردی تهیه می‌شود. در این کتاب خاطرات محمود فروغی (۱۳۷۰-۱۲۹۴ ش)، فرزند محمد علی فروغی و سفیر سابق ایران در آمریکا، در گفت و گو با حبیب لا جوردی فراهم آمده است.

محمود فروغی:

محمود فروغی در ۱۷ مرداد ۱۲۹۴ در محله قلهک تهران متولد شد. پدرش، محمد علی فروغی (دولتمرد، فلسفه‌شناس و ادیب بر جسته ایران در عصر قاجار و پهلوی) و مادرش پاینده مافی بود. تحصیلات ابتدایی و متوسطه را در تهران انجام داد و از دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران فارغ التحصیل شد. پس از دوسال آموزش در دانشکده افسری، در سال ۱۳۱۹ وارد خدمت در وزارت خارجه شد. در طول سی سال بعد مشاغل گوناگونی بر عهده داشت که از این قرارند: ریاست ادارات سیاسی و کارگزینی و اطلاعات، دبیر اول سفارت ایران در لندن (۱۳۲۷-۱۳۲۲)، سرکنسول ایران در نیویورک (۱۳۳۵-۱۳۳۹)، نماینده ایران در دهیان و یازدهمین مجمع عمومی سازمان ملل متحده (۱۳۳۵-۱۳۳۴)، سفیر ایران در برزیل (۱۳۴۰-۱۳۳۶)، معاون وزارت امور خارجه (۱۳۴۱-۱۳۴۰)، کفیل وزارت امور خارجه (۱۳۴۱)، سفیر ایران در سوئیس (۱۳۴۱)، سفیر ایران در آمریکا و سفير فوق العاده در مکزیک و وزنوزوئلا (۱۳۴۴-۱۳۴۲) و سفیر ایران در افغانستان (۱۳۵۰-۱۳۴۴).

در سال ۱۳۵۰ از وزارت خارجه بازنیسته شد و دو سال بعد به ریاست مؤسسه روابط بین‌الملل وابسته به وزارت خارجه منصوب گردید و ناسال ۱۳۵۷ در آن مؤسسه خدمت کرد. پس از انقلاب اسلامی به آمریکا رفت و عضو هیئت علمی دانشگاه جرج تاون در شهر واشنگتن شد.

او سال‌های آخر عمر را در شهر پالم بیچ در ایالت فلوریدای آمریکا سپری کرد. سرانجام در سال ۱۳۷۰ در سن هفتاد و هفت سالگی درگذشت و در همان شهر به خاک سپرده شد. همسر او، ماری شیدانی نیز چندی بعد در همان شهر درگذشت.

خاطرات فروغی

در این کتاب خاطرات محمود فروغی به شیوه گفت و گو تهیه شده است. بخشی از خاطرات او درباره سلطنت رضا شاه و زمانی است که پدرش نخست وزیر و او دستیار پدر بود و بخش دیگر و اصلی‌تر خاطرات مربوط به تجربیات خود او در وزارت خارجه است. از بین مهم‌ترین رویدادها و مسائلی که در این خاطرات به آنها پرداخته شده و ضمن اشاره‌ای به چگونگی آنها، مورد ارزیابی و تحلیل نیز قرار گرفته‌اند، می‌توان به مسائل زیر اشاره کرد:

کودتای سوم اسفند ۱۲۹۹، اولین دوره نخست وزیری محمدعی فروغی؛ کشف حجاب و رویداد مسجد گوهرشاد و بازتاب آن؛ انتقال سلطنت به خاندان پهلوی؛ سوم شهریور ۱۳۲۰ و حمله روس و انگلیس؛ استعفای رضا شاه و مراسم سوگند محمد رضا شاه؛ پیمان سه جانبه برای خروج قوای روس و انگلیس؛ طرح پیشنهاد ریاست جمهوری محمد علی فروغی بعد از سوم شهریور ۱۳۲۰؛ اوضاع ایران بعد از سوم شهریور ۱۳۲۰؛ زندگی اجتماعی محمد علی فروغی؛ اولین مأموریت خارج از کشور محمود

•
لطف‌آمیز
پژوهشی

محمود فروغی نسبت به
سال‌های پایانی
سلطنت رضا شاه نظراتی
انتقاد آمیز دارد. به نظر او،
تغییرکلاه و کشف حجاب که به
رویداد ناگوار مسجد
گوهرشاد وکشته شدن
تعدادی از مردم منجر گردید،
در تغییر سرنوشت سلسله
پهلوی مؤثر بود

۸۸

فروغی: انگلیس؛ خاطرات دوران سرکنسولی سفارت ایران در نیویورک و سفر دکتر مصدق به امریکا؛ خاطرات دوران سفارت در برباد؛ خاطرات دوران معاونت سیاسی و پارلمانی وزارت خارجه؛ روابط ایران و شوروی (سابق)؛ خاطرات دوران سفارت در آمریکا؛ دخالت آمریکا در امور داخلی ایران؛ فعالیت داشجویان ایرانی در امریکا؛ خاطرات دوران سفارت در افغانستان؛ مسئله رودخانه هیرمند و تلاش‌های محمود فروغی برای حل این مسئله؛ خصوصیات محمدرضا شاه، علل وقوع انقلاب؛ مقابسه شیوه حکومت افغانستان و ایران؛ امکان برقراری حکومت مشروطه در ایران؛ تربیت سیاسی در مدارس؛ حکومت فضل الله‌زاده؛ خصوصیات دکتر مصدق و دیدگاه‌های محمود فروغی درباره دکتر مصدق، علی شایگان، حسین فاطمی، سید حسن تقی زاده، اسدالله علم، دکتر منوچهر اقبال، امیر عباس هویدا، فراماسونری در ایران و خاطرات دوران مسئولیت مؤسسه روابط بین الملل.

محمود فروغی نسبت به سال‌های پیاپی سلطنت رضاشاه، نظرات انتقادآمیز دارد. به نظر او، تغییر کلاه و کشف حجاب که به رویداد ناگوار مسجد گوهرشاد، کشته شدن تعدادی از مردم و اعدام محمد ولی اسدی، استاندار خراسان (و شوهر خواهر فروغی) منجر گردید، در تغییر سرنوشت سلسله پهلوی مؤثر بود.

بخش دیگری از خاطرات فروغی درباره سوم شهریور ۱۳۲۰، حمله روس و انگلیس به ایران، دعوت مجدد از محمد علی فروغی به نخست وزیری و استعفای رضاشاه است که حاوی اطلاعات ارزشمندی در مورد تلاش‌های موفقیت‌آمیز پدرش برای به سلطنت رساندن و لیمهد است.

از جمله بخش‌های مهم کتاب، خاطرات فروغی در مقام سرکنسول ایران در نیویورک، در زمان سفر تاریخی دکتر مصدق برای دفاع از ملی کردن صنعت نفت در جلسه شورای امنیت سازمان ملل متحد است. او ضمن تجلیل از وطن پرستی دکتر مصدق، از اطلاعات اندک او در امور بین‌الملل سخن می‌گوید.

او همچنین درباره دوره سفارتش در امریکا در زمان ریاست جمهوری جان کنندی صحبت می‌کند و شیوه «دخلات» آمریکا در امور داخلی ایران و نقش آن دولت در نخست وزیری دکتر علی امینی را تجزیه و تحلیل می‌نماید. در همان سال‌ها فعالیت‌های سیاسی داشجویان ایرانی در امریکا آغاز شد. فروغی مشاهدات خود در این زمینه را نیز مطرح می‌کند.

فروغی حدود هفت سال سفارت افغانستان را بر عهده داشت. به گفته او، در دوران پادشاهی افغانستان به تدریج رو به دموکراسی می‌رفت. او معتقد است که اگر ایران توجه بیشتری به افغانستان کرده بود و اختلافات مربوط به رود هیرمند زودتر حل شده بود، به احتمال زیاد دیگرگونی آن مملکت جلوگیری می‌شد.

او در مورد محمدرضا شاه، ضمن برشمدون نیوگ و توانایی‌های خاص او، به معایش نیز اشاره می‌کند. فروغی در مورد عواملی که موجب فروپاشی سلسله پهلوی شد به تفصیل صحبت می‌کند. او قطعه رابطه میان طبقات مختلف مردم و مقامات عالی رتبه حکومت رانیز در این زمینه مؤثر می‌داند.

فروغی بر اهمیت حکومت دموکراتیک و لزوم آن برای ایران تأکید می‌کند و برای شعور و آگاهی مردم کوچه و بازار احترام و اهمیت زیادی قائل است.

به نظر فروغی بزرگ‌ترین علت کمبود دولتمردان سیاسی کارдан در ایران، نداشتن برنامه‌های آموزش سیاسی و ارکان پژوهش تجربه سیاسی است. فروغی معتقد است که آماده کردن مردم برای دموکراسی از وظایف میرم دولت است. اما به نظر او حکومت سابق در انجام این وظیفه کوتاهی کرد. او می‌گوید: آموزش اجتماعی و سیاسی در مدارس ابتدایی می‌توانست پایه‌های حکومت دموکراسی در ایران را استوار سازد.

فروغی بی توجهی و بی احترامی به اعتقادات مذهبی مردم را یکی دیگر از عوامل انقلاب می‌داند. به نظر او تناقضی میان تجدد و حفظ فرهنگ ملی وجود ندارد.

بخشی از خاطرات محمود فروغی

درباره سلطنت رضاشاه و زمانی است که پدرش نخست وزیر و اอดستیار پدر بود و بخش دیگر و اصلی تر خاطرات مربوط به تجربیات خود او در وزارت خارجه است

از جمله بخش‌های مهم کتاب، خاطرات فروغی در مقام سرکنسول ایران در نیویورک، در زمان سفر تاریخی دکتر مصدق برای دفاع از ملی کردن صنعت نفت در جلسه شورای امنیت سازمان ملل متحد است. او ضمن تجلیل از وطن پرستی دکتر مصدق، از اطلاعات اندک او در امور بین‌الملل سخن می‌گوید.

او همچنین درباره دوره سفارتش در امریکا در زمان ریاست جمهوری جان کنندی صحبت می‌کند و شیوه «دخلات» آمریکا در امور داخلی ایران و نقش آن دولت در نخست وزیری دکتر علی امینی را تجزیه و تحلیل می‌نماید. در همان سال‌ها فعالیت‌های سیاسی داشجویان ایرانی در امریکا آغاز شد. فروغی مشاهدات خود در این زمینه را نیز مطرح می‌کند.

فروغی حدود هفت سال سفارت افغانستان را بر عهده داشت. به گفته او، در دوران پادشاهی افغانستان به تدریج رو به دموکراسی می‌رفت. او معتقد است که اگر ایران توجه بیشتری به افغانستان کرده بود و اختلافات مربوط به رود هیرمند زودتر حل شده بود، به احتمال زیاد دیگرگونی آن مملکت جلوگیری می‌شد.

او در مورد محمدرضا شاه، ضمن برشمدون نیوگ و توانایی‌های خاص او، به معایش نیز اشاره می‌کند. فروغی در مورد عواملی که موجب فروپاشی سلسله پهلوی شد به تفصیل صحبت می‌کند. او قطعه رابطه میان طبقات مختلف مردم و مقامات عالی رتبه حکومت رانیز در این زمینه مؤثر می‌داند.

فروغی بر اهمیت حکومت دموکراتیک و لزوم آن برای ایران تأکید می‌کند و برای شعور و آگاهی مردم کوچه و بازار احترام و اهمیت زیادی قائل است.

به نظر فروغی بزرگ‌ترین علت کمبود دولتمردان سیاسی کارдан در ایران، نداشتن برنامه‌های آموزش سیاسی و ارکان پژوهش تجربه سیاسی است. فروغی معتقد است که آماده کردن مردم برای دموکراسی از وظایف میرم دولت است. اما به نظر او حکومت سابق در انجام این وظیفه کوتاهی کرد. او می‌گوید: آموزش اجتماعی و سیاسی در مدارس ابتدایی می‌توانست پایه‌های حکومت دموکراسی در ایران را استوار سازد.

فروغی بی توجهی و بی احترامی به اعتقادات مذهبی مردم را یکی دیگر از عوامل انقلاب می‌داند. به نظر او تناقضی میان تجدد و حفظ فرهنگ ملی وجود ندارد.

فروغی بی توجهی و بی احترامی به اعتقادات مذهبی مردم را یکی دیگر از عوامل انقلاب می‌داند